

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorm Detestationem,
Per Qvadragesimam, An. 1646. narrata**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1649

§. 5. Invidia quantum malum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49161)

Vnum arbutum haud alit duos Erithacos.
Quid multum disputo mecum? tam diu infelix ero, quam diu parens meus sua fruetur felicitate. Illum si tollo, mea facio omnia, transeunt ad me opes, transit gloria, transit potestas & sceptrum. Denique meus sum, quidquid volo, ago. Sed nec dum omnino meus, metuenda est mater; fratres timendi. Aut nihil audendum, aut omnia. Ita est, ut S. Cyprianus dixit: *Invidia radix est malorum omnium, fons cladum, seminarium delictorum, materia culparum.* Et vitia magna, ut magni domini, magnū secum trahunt comitatum.

Tantò autem invidia periculosius est malum, quantò subtilius & occultius, ac virtuti similis. Idcirco enim illud quidam non aestimant, neque vitant, neque confitentur: vel quia sciunt, aliquando prudenter timeri, adeoque & doleri, de bono alterius, in quantum ex eo timetur nocumentum, vel sibi, vel alijs: ut cum dolemus de victoria hostis, qui dolor non est invidia: *invidentia* enim ut & Cicero ait: *est agritudo suscepta propter alterius res secundas, quae nihil noceant invidenti.* Nam si quis doleat eius rebus secundis, à quo ipse laedatur non rectè dicitur invidere: ut si Hectori Agamemnon, vel quando tristamur de bono

L 4

alterius,

S. Cypri-
an. serm.
de liuote,

V.

INVIDIA
QUANTUM
MALVM?
S. Greg.
l. 22.

Cic. li. 4.
Tuscul.

alterius, ex eo, quod nobis deest bonum id, quod alius habet; & hoc est propriè zelus, qui, si versetur circa honesta, est laudabilis: vnde & Apostolus ait: *Emulamini charismata meliora*. Laus enim est, non vitium, si quis dicat & optet, conspecta alterius virtute, se dolere, quòd non sit tam bonus, quàm alter, atq; sibi alterius probitatem, mansuetudinem, quin & sanitatem aliaue subinde bona temporalia cupiat. Quod cum peccato & sine peccato potest peti. Quòd si verò quis doleat de bono alterius, in quantum is eum excedit in bonis, is propriè inuidus est, quia *alterius rebus marcescit opimis*: quo pacto etiam hostibus victoriam possumus inuidere. Sic peccatur ab inuido; & quando adest consensus rationis, ex genere suo, semper peccatur mortaliter, quia dolor est de eo, de quo est gaudendum; & peccatur contra charitatem. Ex quo peccato, vt S. Gregorius docet, nascitur susurratio, quando quis occultè quærit minuere gloriam alterius; detractio, quando quis apertè ac palam alterius honorem accidit: in aduersis aliorum rebus exultatio: in prosperis afflictio: tandem & odium, quando quis non solum tristatur de superexcellencia alterius, sed ulterius

Arist. l. 2.
Rhet.

2. Cor. 12.

31.

S. Thom.

2. 2. q. 36.

a. 3.

Horat. 1.
ep. ad Lol.

S. Greg.

l. 31. mor.

c. 31.

rius vult illi malum. Et quantum malum? ipsam deniq; mortem. *Invidia diaboli mors introiit in orbem terrarum. imitantur autem illum, qui sunt ex parte illius. Quid clarius? Alius alium per invidiam occidit. Et cui parceret, si filius non parcit parenti? si, vt S. Chryostomus ait, invidia pestiferum malum, hominem in diaboli conditionem ac demonem immanissimum conuertit? Cuius exemplum vide, in hoc filio regis, qui non tantum diabolus, sed iure etiam catenatus diabolus est appellatus, ita quandam velut catenam contexuit nefandorum flagitiorum.*

Quia enim hoc vnum illi ad malitiæ plenitudinem deerat, vt, qui scelere esset summus, summus etiam fieret potestate, eò vsque intemperijs est agitatus, vt de patre necando consilium caperet, cum regia potestate impunitatem comparaturus omnia, quæ animus vellet, perpetrandi. Cùm autem metuendi illi essent ceteri fratres, eadem vtiq; paternam vlturi, statuit, vna strage, & patrem & metum tollere. Audite hîc lioris inauditam crudelitatem, & magnitudinem sceleris agnoscite. Captata noctis, somniq; dormientium occasione, stricto pugione, per cubilia, immo & lectos singulorum obijt, &

Sap. 2. 24.

Sap. 14.

24.

S. Chryf.

hom. 41.

in Matth.

VI.

PARRICIDALE FACINUS INVIDIAE.